

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXXVIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA LXXXVIII.

Esa. 25. v. 7. ad 9.

Et auferet in monte isto superficiem operimenti, quo operati sunt. Et cetera quæ sequuntur ad vers. 9.

DISPOSITIO.

Insignis admodum est hic locus Esaie, qui duos nobis articulos Symboli Apostolici & Christiani explicat: XI. scilicet & XII. qui & ultimi & consolatione plenissimi, atque iucundissimi sunt. Quia si non esset resurrectio mortuorum, & non hanc sequeretur vita æterna, cetera omnia frustra crederemus. Duabus autem similitudinibus hos duos articulos fidei egregie illustrat. De quibus ordine dicendum.

I. Pars.

Articulum resurrectionis mortuorum illustrat similitudine, de velo & operimento, quo aliquid, quod charum & gratum est, tegitur & operitur: Vbi autem illud volumus conspici, auferitur & remouetur velum vel operimentum. *Was wann ein Umhang für einem schönen Kunststück oder Gemäld ist.*

1. Sic inquit, operatos & reclusos esse mortuos, in hoc monte Hierosolymæ scilicet.

Sive autem per hoc velum intelligamus linteamina & fascias, quibus corpora defunctorum inuoluuntur iam humanda: (*Das Tuch darmit sie eingewickelt seynd*) sive terram, qua operati sunt in sepulchro, idem est. *Sie seynd verhüllet vnb bedeckt mit Erden/oder mit Tuch.*

2. Hoc inuolucrum & operimentum esse à Domino remouendum, inquit, vt mortui hæctenus absconditi iterum conspiciantur viui. Hoc explicat addēs, *Mortem absorbabit in æternum.* Quod Paulus de resurrectione mortuorum allegat, 1. Cor. 15. v. 54.

3. Quia autem hoc rationi humanæ difficile & ab-

sur-

furdum videtur, ideoque non tantum initio dixit, Dominum Zebaoth, (sic enim ipsum nominat versu precedente 6.) hoc effecturum: sed in fine etiam huius loci addit, *Dominus dixit hoc*, Quo insinuat certitudinem futuræ resurrectionis: quia is faciet, qui est omnipotens: is dixit, qui est veritas, & metiri nescit, Num. 23. v. 19. Heb. 6. v. 18.

Lo c v s. Discimus articulum symboli nostri de mortuorum resurrectione, non primum tempore Apostolorum inventum & excogitatum, sed ante aliquot millia annorum fuisse præiudicatum in Ecclesia Dei, & creditum à fidelibus.

Etenim ante Esaiam etiam prinævi parentes & Patriarchæ illius documentum habuerunt in Henocho. Gen. 5. Et Hiob. 19. tam clare disseritur de illa, ac si in Nouo Testamento id factum esset. Habuerunt etiam insignia exempla resuscitatorum, 1. Reg. 17. v. 22. & 2. Reg. 4. v. 33. & eius, qui coniectus in sepulchrum Elisæi mortui reuixit, 2. Reg. 11. v. 21. Insignis visio de ossibus aridis, Ezech. 37. v. 10. Dan. 12. v. 2. Insignis locus: Qui dormiunt, & cætera. In Nouo Testamento multi excitati. Iairi filia, Matth. 9. Filius in Nain, Luc. 7. Lazarus, Joh. 11. Tabitha Joppensis, Act. 9. Eutyches, Act. 20. Et Christus ipse filius Dei.

Tamen Diabolus excitauit homines, qui negarent hunc articulum: vt Saducæi, & Corinthiorum aliqui, 1. Cor. 15. v. 13. Act. 23. v. 8. Matth. 22. v. 23.

Et hodie sane multi in corde suo non credunt, licet verbis hoc non fateantur. Et qui ductum rationis suæ sequuntur, non possunt id credere.

Nobis autem sufficit hoc, quod in fine additur: *Dominus dixit*, Ergo dubitare nefas.

Facit autem hæc spes resurrectionis mortuorum, vt non tantum omnes huius vitæ ærumnas æquiori animo feramus, spe compensationis istius, Joh. 16. v. 22. Rom. 8. vers. 17. Sed etiam vt in spem futuræ resurrectionis erecti non inuicem moriamur. Triste quidem inuoluerum, & triste operimentum, at reuoluebitur suo tempore.

Nec

Nec possunt corpora fieri gloriosa, nisi prius sic inuoluantur & tegantur. Semen non potest ferre fructum, nisi prius moriatur, 1. Corinth. 15. v. 36. Seminatur mortale, & resurget immortale, ibid. vers. 43. & glorificabitur à Christo, Phil. 3.

II. Pars.

Quia vero non sufficit resurrectio ad nostram beatitudinem, sed vita æterna demum omnia perficit, ideoque hunc etiam postremum fidei articulum nobis depingit Esaias hoc loco, similitudine supra à matribus blandissimis, quæ filiis charissimis plorantibus lachrymas abstergunt, & verbis blandis consolantur. Ita, inquit Esaias, Deus etiam absterget lachrymas suorum piorum, quas in huius mundi miseris fuderunt. Intelligit compensationem gloriosam omnium malorum, & solatium diuinum, quo læti fruemur in altera vita, Deum visuri facie, 1. Corinth. 13.

Deinde addit etiam Propheta hoc: Dominum ablatum opprobrium populi sui in omni terra. In his terris multiplici ignominia afficiuntur pii ab impiis. Hoc compensaturus est Dominus gloria æterna, & corona immarcescibili.

Dominus dixit, additur in fine, vt nihil de hoc dubitemus.

Lo c v s. Hunc locum Joannes, de vitæ æternæ beatitudine nos erudiens, mutuatus est ab Esaiâ, Apoc. 7. v. 17. & 1. v. 4. quo solatur omnes mæstos, fore vt luctus conuertatur in gaudium: & tale quod non auferetur à nobis, Joh. 16. v. 22. Atque omnes huius vitæ ærumnas non esse cum gloria reuelanda conferendas, Paulus author est, Rom. 8. v. 18. Et sane vix potest esse iucunda magis consolatio, quam hæc, si istam rem accurratius pensitemus.

Sumus hic in valle lachrymarum, Psal. 84. v. 7. Pii plorant. Mundus ridet, Joh. 16. v. 20.

At ne vna quidem lachrymula pii perit: sed numeratur, imo colligitur in vitam Dei, Psal. 56. vers. 9. Et abstergetur

getur

getur consolationibus blandissimis: sicut de Lazaro dicitur. Fruitur solatio. Luc. 16. vers. 25. Patienter igitur omnia ferenda sub hac spe.

F I N I S.

T H E M A LXXXIX.

Esa. 26. vers. 16

Domine in angustiis requirunt te: quando castigas illos clamant anxie.

D I S P O S I T I O

In hoc capite [Esa. 26.] canticum habetur, in quo Prophetica subiinde miscet læta tristibus. Dum enim recenset varias Ecclesiæ calamitates, in his terris, semper interim consolationes varias immiscet & recenset beneficia, quibus pii gaudeant. Ita & hoc loco de Ecclesiæ tribulationibus & angustiis loquitur, quas comparat doloribus & gemitibus parturientis. Interim tamen verbis prælectis ostendit, quem habeant illæ tribulationes vsus. Et sane in genere, crux est piis quidem lignum amarum & acerbum: at salutare & utilissimum tamen. Est autem ea, quæ hoc loco recensetur, inter præcipuas crucis utilitates non minima. Occasione itaq; loci huius, de vsu crucis piorum dicemus. Et quia quinque præcipuæ sunt utilitates crucis, Nos ex hoc & alijs scripturæ locis, de illis ordine dicem⁹. Primo tamen loco de his, quæ Textus insinuat præfens.

I. *Vsus Crucis.*

Non hanc ob causam Dominus affligit suos, quod ipsos oderit: (de illis enim quos Deus odit dicitur, *Du lässt sie frey gehen* / Ierem. 12. v. 3. & non sunt in periculis mortis, &c. Psalm. 73. v. 4.) sed quod tribulationes maxime sint fructuosæ piis.

Hic est autem vnus inter præcipuos fructus crucis & calamitatum, quod docet homines orare, & adducit illos ad Dominum,

Jai.